

[Nymann]

statsmidlerne, men jeg ved, at mange virksomheder, især småvirksomheder, kan blive helt slået ud af de dagpengeproblemer, som de løber ind i. Derfor synes jeg, netop når vi står med 300.000 arbejdsløse, vi godt kunne ofre det. Når vi hører om arbejdsministerens projekter, er de jo hele og halve milliarder hele tiden. Når de arbejdsløse går på projekter, får de jo fuld dagløn, og der er assistenter og andre til stede. Det forfærdelige er, at alle disse projekter fører ud i ingenting. Deres eneste mål er mange gange kun at indsluse de arbejdsløse i en permanent understøttelsessituation. Jeg mener netop, at dette forslag vil give de arbejdsløse den fordel, at de kunne få en reel arbejdskontakt, som de kunne udbygge.

Jeg er klar over, at dette forslag kun er en lille bitte hjælp på tingenes tilstand, men jeg tror, at selv små ting må hjælpe til i den situation, vi har nu. Derfor vil jeg bede alle, der virkelig mener noget med, at de vil bekæmpe arbejdsløsheden, om at give en lille håndsrækning til et forslag som dette. Det skader jo ingenting. Landet har de samme udgifter. Vi kunne få nogle arbejdsløse ind i en vis erhvervskontakt, og man kunne befri virksomhederne for deres udgifter. Derfor synes jeg godt, man kunne give det en reel håndsrækning.

Jeg forventer, at alle de partier, der virkelig mener noget med, at de vil bekæmpe arbejdsløsheden, forklarer mig meget nøje, hvilke skavanker dette forslag har. Jeg ser ingen. Der er ingen økonomiske konsekvenser i det, det er til fordel både for erhverv og arbejdsløse, og derfor må det være et direkte nationalt, godt forslag.

Jeg ved, at når man er partipolitisk rytter og man er fastlåst i fagforeningsideologier, er der intet, der kan lade sig gøre. Men vi står jo i en situation, hvor vi har 300.000 arbejdsløse, og jeg tror, vores udmærkede arbejdsminister har fabrikeret 70.000 førtidspensionister også. Derfor tror jeg faktisk, vi kommer i den situation, at vi må gøre noget.

Vores udmærkede socialminister har jo udtalt, at hun mener, vi har råd til at have alle disse mennesker gående, og vi har også råd til at undvære den produktion, de laver. Det er da muligt, at indirekte er arbejdsministeren af samme formening, men jeg synes, det er groft. Når den arbejdsløshed, vi har,

skal bekæmpes, er der ikke andet for, end at vi må tage utraditionelle midler i brug.

Det var mit lille bidrag, som nu skal jordes. Jeg har set arbejdsministerens store forslag. Jeg ved næsten med sikkerhed, hvordan de vil løbe af stablen. Nu har vi næsten 300.000, og vi er på vej imod de 400.000. Jeg synes, det er en forrygende situation. Derfor synes jeg godt, man kunne give et lille forslag som dette et klap på skulderen i stedet for at sparke det ud. Jeg er lidt skuffet over det.

Lawaetz (FP):

Jeg går ikke op for at indlade mig på en teknisk diskussion om hr. Nymanns forslag, men jeg vil da i og for sig godt, selv om det er min partifælle, sige tak, fordi hr. Nymann i det hele taget har prøvet på at tænke sig om. Som han selv siger: der kan være mange små smuler, der tilsammen giver et eller andet resultat. Jeg vil godt benytte lejligheden – det er ikke så tit – til at sige tak til hr. Bolvig, som har forstået i hvert fald intentionerne bag forslaget, hvad de øvrige ordførere tilsyneladende ikke har villet eller ikke har gidet gøre sig den ulejlighed at gøre. Arbejdsministeren gav næsten udtryk for, at han overhovedet ikke havde lyst til at diskutere det, men det er nu engang sådan, at hvis vi skal nå et resultat, kan man ikke på forhånd kassere det, blot fordi det er et medlem af fremskridtspartiet, der kommer med forslaget. Der kan godt komme noget positivt. Jeg kan ikke lide, at man på forhånd fejrer ting af bordet uden overhovedet at undersøge, hvad meningen med forslaget er.

Venstres ordfører, hr. Fogh Rasmussen, var også – det plejer han såmænd ikke at være – særdeles overlegen i sin indledning. Men kom med noget, der er bedre, fra de andre partier, så skal vi nok stå op og bukke og tage hatten af!

Baggrunden for hele debatten er arbejdsministerens redegørelse, som vi gjorde os megen umage med i sidste uge. Så må vi trække på samme hammel, og så må man sige: er der en idé i det dér? Så kan man drøfte teknikken, og hvordan det skal udformes. Meningen er nemlig god nok. Hvis en lille virksomhed har en mand, der er syg, antager man ikke en midlertidig arbejdskraft. Det er den oprindelige mening med det. Den